

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **D. M.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy**, se sídlem Sokolovská 855/225, Praha 9, o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 16 Ad 7/2021, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

I. Návrh **s e z a m í t á .**

II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „navrhovatel“) se domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Průtahy spatřuje v tom, že Městský soud v Praze nečiní úkony ve věci jeho návrhu na vydání předběžného opatření a rozhodnutí ve věci vedené pod sp. zn. 16 Ad 7/2021. Zdůrazňuje, že v důsledku postupu žalované, který považuje za nezákonný, mu není vypláceno nemocenské a společně s vnukem se nachází v tíživé sociální situaci.

[2] Městský soud k návrhu uvedl, že byl podán 8 dnů po podání žaloby. Jakkoli chápe navrhovatelovu ekonomickou situaci, návrh podle § 174a zákona o soudech a soudcích není prostředkem k urychlenému vyřízení věci, ve které bude soud muset zejména posoudit přípustnost podané žaloby a teprve poté rozhodne o návrhu na předběžné opatření. Nespátřuje tedy důvod k tomu, aby byla uložena lhůta k vydání rozhodnutí.

[3] Nejvyšší správní soud neshledal návrh důvodným.

[4] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, které je upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, jež je zakotveno zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

[5] Důvodnost návrhu Nejvyšší správní soud posuzuje podle kritérií vymezených v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, kterými jsou složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a dosavadní postup soudu. Současně není bez významu ani § 56 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), podle něhož soud projednává a rozhoduje věci podle pořadí, v jakém k němu došly; to neplatí, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. V § 56 odst. 2 a 3 s. ř. s. jsou vymezeny návrhy a věci, o nichž se rozhoduje přednostně.

[6] V nynější věci nicméně uplynula od podání žaloby natolik krátká doba, že existence průtahů při vyřizování věci samé je prakticky vyloučena, jakékoli další posuzování výše zmíněných kritérií je tedy zbytečné. Žaloba byla u městského soudu podána 7. 6. 2021 a již 15. 6. 2021 navrhovatel podal návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu. Je sice pravda, že městský soud v této době neučinil žádný procesní úkon, jednalo se nicméně o dobu 8 dnů. Po podání návrhu na určení lhůty městský soud ve lhůtě podle § 174a odst. 3 zákona o soudech a soudcích (dne 22. 6. 2021) postoupil návrh zdejšímu soudu společně se svým vyjádřením a spisem, který ve věci vede.

[7] Pro ilustraci lze v této souvislosti uvést, že za přiměřenou délku řízení lze obecně považovat ještě 24 měsíců (viz stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, publ. pod č. 58/2011 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). Jakkoli nelze paušalizovat a tento údaj je do značné míry orientační, ze srovnání je zřejmé, že délka řízení v řádu dnů nemůže být excesivní a průtahy v řízení nelze v těchto situacích běžně spatřovat ani za situace, kdy soud nepočal činit procesní úkony nezbytné k projednání a rozhodnutí věci.

[8] Totéž lze uvést ve vztahu k rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření, neboť ještě neuplynula lhůta pro jeho vydání stanovená v § 38 odst. 3 s. ř. s.

[9] Nejvyšší správní soud nicméně považuje za nezbytné na tomto místě apelovat na městský soud, aby okamžitě po obdržení spisu počal činit kroky, které vyhodnotí jako nezbytné pro rozhodnutí o návrhu na vydání předběžného opatření. Byť ani ve vztahu k němu nejsou splněny podmínky pro určení lhůty, nelze nevidět, že nezanedbatelná část lhůty podle § 38 odst. 3 s. ř. s. uplynula již před postoupením spisu Nejvyššímu správnímu soudu a navrhovatel opakovaně popisuje tíživost své sociální situace, kterou ještě umocňuje fakt, že pečuje o nezletilé dítě. Tímto apelem samozřejmě zdejší soud nepředjímá, jakým způsobem má městský soud postupovat a zda je namístě návrhu na vydání předběžného opatření vyhovět.

[10] Vzhledem k tomu, že v řízení před městským soudem nedochází k průtahům, Nejvyšší správní soud postupoval podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích a návrh jako nedůvodný zamítl.

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, podle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, byl-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. července 2021

JUDr. Radan Malík
předseda senátu